

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 24.11.1959, sp. zn. 5 To 401/59, ECLI:CZ:KSBR:1959:5.TO.401.1959.1

Číslo: 38/1960

Právní věta: Požadavku důsledné ochrany majetku v socialistickém vlastnictví odpovídá při činu menší závažnosti vyřízení věci před kárným orgánem na závodě za široké účasti pracovního kolektivu, které může účinně přispět k vytvoření správného poměru k socialistickému vlastnictví. V případech, kdy se rozkrádání nebo úmyslného poškozování majetku spravovaného podnikem dopustí společně více osob, lze způsobené škody počítat jen pokud jednali pachatelé společně, jinak pokud škoda u jednotlivců nepřesáhla 500,- Kčs, není překážek k projednání věci kárným orgánem, neboť jde o přešupek podle § 35 a) tr. zák. spr., resp. o kárné provinění.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 24.11.1959

Spisová značka: 5 To 401/59

Číslo rozhodnutí: 38

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Čin menšího významu, Mimosoudní projednání věci, Obžaloba, Odpovědnost trestní, Pokračování v trestném činu, Postoupení věci, Rozkrádání majetku v socialistickém řízení, Trest

Předpisy: 86/1950 Sb. § 6

§ 194

§ 199 24/1957 Sb.

§ 245 88/1950 Sb. § 35a 64/1956 Sb. § 162

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 38/1960 sb. rozh.

Požadavku důsledné ochrany majetku v socialistickém vlastnictví odpovídá při činu menší závažnosti vyřízení věci před kárným orgánem na závodě za široké účasti pracovního kolektivu, které může účinně přispět k vytvoření správného poměru k socialistickému vlastnictví.

V případech, kdy se rozkrádání nebo úmyslného poškozování majetku spravovaného podnikem dopustí společně více osob, lze způsobené škody počítat jen pokud jednali pachatelé společně, jinak pokud škoda u jednotlivců nepřesáhla 500,- Kčs, není překážek k projednání věci kárným orgánem, neboť jde o přešupek podle § 35 a) tr. zák. spr., resp. o kárné provinění.

(Rozhodnutí krajského soudu v Brně z 24. listopadu 1959 - 5 To 401/59.)

Okresní prokurátor podal na obžalované a, B, C a D obžalobu pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 1 písm. a), c) tr. zák. Všichni obžalovaní buď prováděli přímo v podniku různé soukromé práce, nebo odcizili z majetku podniku upotřebený stavební materiál, jako cihly, vápno, plech, odpadové dřevo, a obž. B. jako řidič n. p. Sfinx prováděl se svěřeným podnikovým vozidlem tzv. černé jízdy, které nebyly podnikem uživatelům fakturovány. Obž. A, C a D měli takto způsobit podniku škodu nejméně 1000 Kčs a obž. B. škodu nejméně 500 Kčs.

Lidový soud trestní v Brně rozhodl podle § 199 odst. 2 a § 194 tr. ř., že věc postupuje kárné komisi n. p. Sfinx k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně podle § 162 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl stížnost okresního prokurátora.

Z odůvodnění:

Stěžovatel mylně chápe rozhodnutí soudu první stolice, jímž byla věc v naznačeném rozsahu postoupena kárnému orgánu zřízenému podle zákona č. 24/1957 Sb. v podniku, v němž jsou obvinění zaměstnání, jako nežádoucí oslabování potřebné ochrany společenského vlastnictví. Z tohoto mylného nazírání vyplývá pak stěžovatelova snaha, nadsazovat výši škody shledáváním každého jednotlivého případu drobného provinění toho kterého z obviněných za údobí sahající zpět až do roku 1954, jakož i sečítávání drobných a namnoze přímo nepatrných částek. V důsledku tohoto postupu pak dospěl k závěru, že kárný orgán zřízený v podniku podle zák. č. 24/1957 Sb. případ vyřídit není oprávněn.

Při postupu, jež soud první stolice má na mysli, však o žádné oslabení ochrany socialistického vlastnictví nejde. Jde o to, že případ svou povahou je toho druhu, že je vhodnější vyřídit jej přímo na pracovišti a že jeho projednání na závodě kárným orgánem za účasti pracovního kolektivu může k vytvoření správného poměru k socialistickému vlastnictví a tím i k žádoucí jeho ochraně přispět účinněji než projednání věci před soudem. Výchovná hlediska nutno stavět zde do popředí už i se zřetelem k charakteru obviněných, kteří jsou vesměs dělníky, vyšli - až na B., který je synem drobného živnostníka - z dělnických rodin, mají bezúhonnou minulost a dobrou pracovní morálku.

Zjištění výše škody způsobené přestupkem resp. kárným proviněním se řídí stejnými zásadami jako při zjišťování škody způsobené trestným činem. Při více útocích nutno především zjistit časovou a místní souvislost a jen v případě objektivních i subjektivních spojitostí jde o pokračování a tedy o jeden přestupek, jímž byla způsobena škoda, kterou tvoří součet škod způsobených jednotlivými útoky.

V případě, že se činu dopustilo více osob, možno klást každému z nich za vinu celou způsobenou škodu jen v případě spolupachatelství (§ 6 tr. zák.) tedy, když byl výsledek způsoben úmyslným společným jednáním (viz obdobné rozhodnutí č. 79/1958 sb. rozh. tr.).

Pro závěr, že ceny, z nichž vychází obžaloba, nejsou spolehlivé, že vesměs byly nadsazeny a že ani při postupu, jež obžaloba volí sčítajíc drobná provinění za údobí několika let zpátky, nelze dovést škodu přesahující 500 Kčs, měl soud první stolice dostatečnou oporu ve výsledcích provedeného řízení.

Opatření, jež soud první stolice v dohodě s podnikovými orgány volil, přejímaje tím zároveň i určitou odpovědnost za zdárný průběh dalšího jednání, není tedy důvodu prohlašovat za vadné, rušit je a nařizovat, aby věc byla projednána před soudem.

Stížnost byla proto zamítnuta.

Poznámka: Viz též směrnice pléna Nejvyššího soudu o předběžném projednání obžaloby - Pls 4/59, z 24. listopadu 1959, uveřejněné ve Sbírce rozhodnutí čs. soudů - ve věcech trestních č. 36/59. a směrnice pléna Nejvyššího soudu ze

17. června 1957 - Pls 5/57, uveřejněné pod č. 51/57 sb. rozh. tr.